

ŽIVOTOPIS – Věra Pázlerová

Paní inženýrka Věra Pázlerová se narodila v roce 1941 v Lounech. Její matka i otec byli kovaní Sokolové, náčelníci Sokola a cvičitelé. Věra od raného dětství trávila hodně času v sokolovně a k sokolské jednotě si vybudovala silný vztah. K Sokolu jí také připoutala idea propojení morálky a sportování.

V roce 1967 se vdala a o tři roky později se přistěhovala do Českých Budějovic. Od roku 1975 se stala zapálenou cvičitelkou v sokolské jednotě, která byla za éry komunismu součástí ČSTV. Tehdy Sokol neměl základnu v sokolovně, nýbrž cvičilo se v tělocvičně ZŠ Grünwaldova. Po sametové revoluci stála u znovuoobnovení budějovického Sokola. Cvičení je věrná už 46 let. Byla náčelnicí a vede cvičení rodičů s dětmi a dříve také žen – seniorek. Se svými skupinami se účastnila mnoha spartakiád a všesokolských sletů. Na sletech zažívala úžasnou atmosféru, pocit jednoty a vlastenectví.

V mládí toužila být učitelkou. Ze střední pedagogické školy ale byla ve třetím ročníku, ve svých 17 letech, z politických důvodů vyloučena. Spolu s ní její kamarádka. Psal se rok 1958. Důvodem byl dopis, ve kterém si Věra kamarádce stěžovala, že když městem projížděla ruská delegace, museli lidé vytvořit špalír a Rusy vítat. Dopis byl zadržen. Věřiny rodiče byli vyhozeni z práce a sestra nemohla studovat na vysoké škole. Věře bylo nabídnuto jít jako dělnice k zedníkům nebo do zemědělství. V 60. letech se jí přece jen podařilo dálkově vystudovat zemědělskou fakultu.

V srpnu roku 1968 byla Věra Pázlerová s dětmi z přírodovědného kroužku na sokolské boudě v pohraničí v Krušných horách. Tam zažila vypjaté momenty během příjezdu okupačních vojsk. Skupinu dětí se jí naštěstí podařilo bez úhony přepravit vlakem zpět k rodičům do Loun.

Motto: „Žít slušně. A masarykovské: „Nebát se a nekrást.“